

ԵՐԿԻՐ ՀԱՅՐԵՆԻ

Երկիր հայրենի, խոցուած իմ երազ,
Դուն միշտ կը մնաս իմ հոգիիս մէջ
Ինչպէս այրող վիշտ, հոգեղէն տարազ,
Ներշնչումներուս մէն մի խօսքին մէջ:

Երկիր հայրենի, ինչպէ՞ս փարատեմ
Ցաւդ կոտտացող, կամ ինչպէ՞ս հասնիմ
Կանչիդ սրտադող. պարսպապատեմ
Իմ ափերուս մէջ քեզ ամբողջովին:

Բայց ափերըս ի՞նչ... չեն բաւեր քեզի,
Դուն սիրտըս կ'ուզես, սիրտըս որ կրնայ
Քեզի համար լալ, եւ խնդալ քեզի
Ինչպէս եւ ապրիլ... մեռնիլ քեզ համար...:

ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ